

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344441712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

»Vore Glas er tomme, og nu lukker Kaféværten sine Skodder. Lad os gaa videre, *cher maître!*» sagde jeg.

»Nu kalder ogsaa han mig »kære Mester!« brød Verlaine ud, og det hvide Smil lyste over hans Ansigt.

»Hvad er det, De kalder den literære Skole, De tilhører derhjemme i ... Danmark?»

Jeg maatte finde paa et Navn i en knap Vending: »Vi er ... *de oprigtige, de svorne!*» (*les sincères, les dévoués*).

»Og hvilke literære Principer hylder den Skole?» lo Verlaine.

»Grænseløse Principer.»

»Lad os saa gaa, vi tre *sincères!*» sagde han.

Paa Gaden spurgte han, hvor vi boede. Jeg svarede for min Del: »Paa den anden Side af Seinen, helt oppe ved Arc de l'Étoile. Og De, M. Verlaine?»

»Jeg bor ingen Steder. Jeg sover hos den klare Stjerne.«*

Da vi sagde ham Farvel paa et Gadehjørne, trykkede han stærkt vore Hænder:

»*Nous nous sommes retrouvés!*»

Og derefter slog han over i sin oprømte Tone:

»Kom og besøg mig? Jeg bor hos Vanier (hans Forlægger). Det er en Herre, som underholder mig. Jeg bor ogsaa Rue St. Severin Nr. 12; der har jeg en Kvinde, som underholder mig. Kom og besøg mig i Morgen eller i Overmorgen, og jeg skal være glad og eye uhorte Rigdomme.»

Med muntre, teatraliske Gebærder ledsager Verlaine disse Ord.

Men i Morgen eller i Overmorgen vandrer Paul Verlaine maaske ensom under den klare Stjerne, mens hans uhorte Rigdomme er skjulte for alles Øjne, lukkede inde i hans trofaste Hjærte.

Og dog er denne sært beskedne og uendelig stolte Digter – denne *sincère*, som er fuld af Skælmstykker, men ikke vil bedrage – det unge, literære Frankrigs »Konge«. Min Hukommelse, som kun mangelfuldt bevarer Ord og Samtaler, har beholdt et magisk Indtryk af denne den fineste, forunderligste Personlighed.

Morgenen lyser over den svagt rodmende Triumfbue, imens jeg i Daggryet vandrer hjem med min Ven. Og i sær Henrykkelse giver

* Fransk Udtryk for at sove under aaben Himmel